

1 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חַתָּנוֹ כִּהֵן מִדְיָן
 Mosche ist geworden Hirte des Kleinviehs Jitros, seines Schwiegervaters, Priester Midians
 וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵב:
 Und er trieb das Kleinvieh nach der Steppe und kam zum Berg Elohim, zum Choreb

2 וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה
 Ein Engel JHWHs erschien zu ihm in einer Feuerflamme mitten aus dem Dornbusch
 וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסִּנֵּה בֹעֵר בָּאֵשׁ וְהַסִּנֵּה אֵינּוּ אֹכֵל:
 Und er sah, und siehe der Dornbusch brennend im Feuer,
 und der Dornbusch nicht wurde verzehrt.

3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמְּרָאָה הַגָּדֹל הַזֶּה
 Und Mosche sagte sich: Ich will doch den Weg verlassen
 und will sehen diese große Erscheinung,
 מִדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסִּנֵּה:
 warum nicht der Dornbusch verbrennen will.

4 וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לְרַאֲוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה
 Und JHWH sah, daß er den Weg verlassen hat, um zu sehen,
 rief Elohim zu ihm mitten aus dem Dornbusch
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִי:
 und sprach: Mosche, Mosche. Und er sprach: Siehe, hier bin ich.

5 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הַלָּם שֶׁל־נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ
 Und er sprach: Nicht sollst du näherkommen hierher.
 Zieh deine Sandalen aus, weg von deinen Füßen
 כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת־קֹדֶשׁ הוּא:
 denn der Platz, auf dem du stehst, ist heiliges Land.

6 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 Und er sprach: Ich bin der Elohe deines Vaters, Elohe Abrahams, Elohe Jizchaks
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים:
 und Elohe Jaakobs. Und Mosche verbarg sein Angesicht, denn er fürchtete sich,
 vor dem hinschauen hin zu Elohim

7 וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רָאָה רָאִיתִי אֶת־עַנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם

Und JHWH sprach: Sehen, ich habe gesehen das Elend meines Volkes,
das in Mizraim ist

וְאֶת־צַעֲקַתְּם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נְגִשָׁיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מְכַאֲבֵיו:

ihr Geschrei habe ich gehört, vor meinem Angesicht ihre Bedränger,
denn ich weiß um ihre Leiden

8 וְאֵרַד לְהַצִּילָם מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֵתָם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת,

Ich will hinabsteigen, um sie zu entreißen aus der Hand der Mizraimiter,
wegzunehmen aus diesem Land

אֶל־אָרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אָרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ

hin zu einem guten und weiten Land, hin zu einem Land,
fließend Milch und Honig

אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי:

hin zum Land der Kanaaniter und Chititter, Emoriter und Perisiter,
Chawiter und Jebusiter

9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלְחָץ

Und jetzt, siehe das Geschrei der Kinder Jisraels ist gekommen zu mir.
Und auch habe ich gesehen die Not

אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:

da die Mizramiter sie unterdrücken

10 וְעַתָּה לֵךְ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה

Und jetzt geh, ich will dich senden zum Pharao

וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

und herausführen mein Volk, die Kinder Jisraels aus Mizraim.

11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פַּרְעֹה

Und Mosche sprach zu Elohim: Wer bin ich, daß ich gehen soll zum Pharao

וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

daß ich herausführen soll die Kinder Jisraels aus Mizraim.

12 וַיֹּאמֶר כִּי־אֶתְּיָה עִמָּךְ וְיָהֲלֶךְ הָאֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ

Und er sprach: Ja, ich werde mit dir sein. Und dies für dich das Zeichen,
daß ich dich gesandt habe

בְּהוֹצִיאְךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים

Bei deinem Herausführen des Volkes aus Mizraim, werdet ihr Elohim dienen

עַל הַהָר הַזֶּה:

an diesem Berg

13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הַנָּה אָנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

Und Mosche sprach zu Elohim:

Siehe , bin ich gekommen zu den Kindern Jisraels
וַאֲמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

spreche ich zu ihnen: Der Elohe eurer Väter,
hat mich gesandt zu euch

וַאֲמַרוּ־לִי מַה־שְּׁמוֹ מַה אֹמַר אֲלֵהֶם:

und sie sagen zu mir: Wie ist sein Name?

Was soll ich ihnen sagen?

14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה

Und Elohe sprach zu Mosche: ich werde sein, der ich sein werde.

וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:

Und er sprach: So sollst du sagen zu den Kindern Jisraels

„ich werde sein“ hat mich gesandt zu euch

15 וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

Und Elohim sprach nochmals zu Mosche: So sollst du sagen zu den Kindern Jisraels

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

JHWH Elohe eurer Väter, Elohe Abrahams, Elohe Jizchaks und Elohe Jaakobs

שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוֹרִי לְדָר דָּר:

hat mich gesandt zu euch. Dies ist mein Name für alle Zeit.

Dies ist mein Name von Generation zu Generation

16 לֵךְ וְאַסְפַּף אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי

Geh und versammle die Ältesten Jisraels und sage zu ihnen JHWH, Elohe

אַבְתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר

eurer Väter hin mir erscheinend, der Elohe Abrahams, Jizchaks und Jaakobs

פָּקֵד פְּקֻדָּתִי אֲתֹכֶם וְאֶת־הָעֲשׂוּי לְכֶם בְּמִצְרָיִם:

mich kümmern, ich habe bei euch nachgesehen,

das bereitend euch durch die Mizraimiten

17 וְאֹמַר אֶעֱלֶה אֲתֹכֶם מִעֲנֵי מִצְרָיִם, אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי

und habe gesagt: ich will euch heraufführen aus dem Elend Mizraims hin zu dem Land

der Kenaaniter und Chititter

וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

die Emoriter und Perisiter, Chiwiter und Jebusiter,

hin zu einem Land, fließend Milch und Honig

18 וְשָׁמְעוּ לְקוֹלְךָ וּבָאתָ אִתָּהּ וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם

Und sie hören zu in bezug auf deine Stimme.

Du gehst, du und die Ältesten Jisraels zum König Mizraims

וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ

und ihr sollt sagen zu ihm, JHWH, der Elohe der Ivriter ist bei uns erschienen

וְעַתָּה נֵלְכֶה-נָּא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחַהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

Und jetzt wir sollen doch gehen 3 Tagesreisen in die Wüste,

wir sollen opfern dem JHWH, unserm Elohe.

19 וְאָנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא-יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ

Und ich, ich weiß, daß nicht erlauben wird euch der König Mizraims zu gehen

וְלֹא בְיַד חֲזָקָה:

und nicht durch eine starke Hand

20 וְשָׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי

Ich strecke aus meine Hand und schlage die Mizraimiter durch all meine Wunder

אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי-כֵן יֵשְׁלַח אֶתְכֶם:

die ich tun werde in seiner Mitte. Und danach wird er euch gehen lassen.

21 וְנָתַתִּי אֶת-חֵן הָעַם-הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

Ich gebe Wohlwollen diesem Volk in den Augen Mizraims

וְהָיָה כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ רִיקָם:

und werdet in der Tat gehen, nicht leer sollt ihr ziehen

22 וּשְׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִנְּחֵרַת בֵּיתָהּ כָּל-יְכֶסֶף וְכָל-זָהָב

Und jede Frau fordert von ihrer Nachbarin und von den Gästen ihres Hauses

- silberne und goldene Schmucksachen

וּשְׂמֹלֶת וְשִׁמְטוֹת עַל-בָּנֵיהֶם וְעַל-בָּנוֹתֵיהֶם וְנִצְלְתָם אֶת-מִצְרַיִם:

und Kleider. Und legt sie an eure Söhne und an eure Töchter und plündert Mizraim.